

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **I. K.**, nar. „X“
bytem K. 1777/1, B.
státní příslušnost: Ukrajina
zastoupený Mgr. Radimem Strnadem, advokátem
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17.3.2017, č. j. MV-44765-4/SO-2016

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou doručenou ke Krajskému soudu v Brně dne 20. 4. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 17. 3. 2017, č. j. MV-44765-4/SO-2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo žalobci zamítnuto odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační policistky (dále jen „orgán prvního stupně“) ze dne 2. 2. 2016, č. j. OAM-6726-7/DP-2015 (dále jen „rozhodnutí orgánu prvního stupně“), kterým bylo správní řízení vedené pod č. j. OAM-6726/DP-2015 podle ustanovení § 169 odst. 8 písm. d) zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 17. 12. 2015, do účinnosti novely č. 314/2015 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno, neboť účastník řízení žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu uděleného za účelem podnikání podal v době, kdy k tomu nebyl oprávněn.
2. Žalobce současně žádal dle ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s.ř.s.“) o přiznání odkladného účinku žalobě s tím, že výkon napadeného rozhodnutí znamená pro žalobce nenahraditelnou újmu, neboť žalobce by byl nucen vycestovat z území České republiky ještě před tím, než bude rozhodnuto Krajským soudem v Brně o jeho žalobě.
3. O odkladném účinku bylo soudem rozhodnuto usnesením dne 12. 5. 2017, č. j. 31 A 101/2017-17 tak, že žalobě odkladný účinek přiznán nebyl. Po opětovné žádosti však Krajský soud v Brně žádosti žalobce vyhověl a usnesením č. j. 31 A 101/2017-42 ze dne 21. 6. 2017 odkladný účinek žalobě přiznal.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v žalobě uvedl, že považuje jak napadené rozhodnutí, tak rozhodnutí orgánu prvního stupně za nepřezkoumatelné a cítí se být zkrácen na svých právech. Tvrdí, že rozhodnutí správních orgánů jsou založena na pouhých domněnkách a že došlo ze strany správních orgánů k porušení zásady materiální pravdy zakotvené v ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s.ř.“). Zdůrazňuje, že nemoc je dle ustanovení § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců důvod na vůli nezávislý a správní orgán má postupovat ve věci zvláště pečlivě a má zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, především v případě závažnosti onemocnění žalobce. Dle žalobce bylo povinností správního orgánu odstranit tyto pochybnosti postupem dle ustanovení § 37 odst. 3 s.ř. Jelikož v opačném případě správní orgán prvního stupně i žalovaná vycházely z nedostatečných informací a nemohly rozhodnout plně v souladu s ustanovením § 3 s.ř. Žalobce na podporu svých tvrzení odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu ve věci č. j. 4 Azs 62/2014-31 ze dne 27. 6. 2014.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření doručeném ke Krajskému soudu dne 8. 6. 2017 odkázal na napadené rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Zdejší soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**, že napadené rozhodnutí žalovaného **bylo vydáno** v souladu se zákonem. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.

Předmět řízení

7. Ve věci není sporné, zda žalobce podal žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu včas, jelikož z jeho podání jednoznačně plyne, že si je vědom opožděného podání. Sporná otázka tkví v tom, zda splňoval podmínku pro možnost opožděného podání žádosti z důvodů tzv. zvláštních podmínek na vůli cizince nezávislých a zda správní orgán jednal v souladu se zákonem při zjišťování skutkového stavu ve věci.
8. Dle ustanovení § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců v tehdy platném znění, bylo možné podat žádost o prodloužení pobytu nejdříve 90 dnů a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.
9. Dle ustanovení § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců uvádí, že: „*Zabrání-li včasnému podání žádosti podle odstavce 1 nebo 2 nebo odstavce 6 písm. b) důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 5 pracovních dnů po zániku těchto důvodů.*“
10. Ustanovení § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců zní: „*Usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn*“
11. Ustanovení § 37 odst. 3 s.ř. zní: „*Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*“

Správní spis

12. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce žádal o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání dne 24. 2. 2015, a to společně se žádostí o navrácení v předešlý stav. Žalobce měl povolen dlouhodobý pobyt od 1. 3. 2013 do 28. 2. 2015. Žádost tak byla podána pouhé čtyři dny před koncem platnosti pobytového oprávnění, přičemž zákon ukládal povinnost podat žádost nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Dle ustanovení § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců tak nesplnil podmínku pro podání žádosti. Spolu s žádostí o navrácení v předešlý stav, doložil žalobce potvrzení od lékaře z oddělení zdravotnictví Volovecké OSA, okresní středisko základní zdravotnické hygienické pomoci, kde je uvedeno, že žalobce byl v době od 10. 2 do 19. 2. 2015 nemocen, diagnóza GRVI a léčil se ambulantně. Správní orgán tak postupoval dle ustanovení § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců a řízení o žádosti zastavil, jelikož byla žádost podána v době, kdy k tomu nebyl žalobce oprávněn.

Námítka nepřezkoumatelnosti

13. Žalobce ve své žalobě vznesl námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti netrpí. Je z něj jasně patrné, jakým způsobem a z jakých důvodů bylo rozhodnuto o odvolání žalobce, žalovaná se v něm rovněž dostatečným způsobem vypořádala se všemi v odvolání uplatněnými námitkami a dostatečně zjistila skutkový stav ve věci, aby mohla předmětné napadené rozhodnutí vydat.
14. Podle § 68 odst. 3 jen s.ř., který se v tomto ohledu použije subsidiárně, platí, že „v odůvodnění se uvedou důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí“. Z četné judikatury správních soudů k otázce nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí lze obecně shrnout, že z odůvodnění správního rozhodnutí musí být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvažil o pro věc zásadních skutečnostech a uplatněných námitkách účastníka řízení, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené se pak musí promítnout v odůvodnění předmětného rozhodnutí. Současně musí být z odůvodnění rozhodnutí patrné, jak se správní orgán vypořádal se vznesenými námitkami a k nim se vztahující zásadní argumentací. **Námitka nepřezkoumatelnosti je tak nedůvodná.** Napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti.

Situace na vůli cizince nezávislou

14. Ustanovení § 47 odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců, které je speciální právní úpravou ke správnímu řádu (srov. § 41 a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2009, čj. 9 Ca 279/2008-31) umožňuje prominutí zmeškání lhůty pro podání žádosti pouze za situace, kdy je takové zmeškání dáno důvody na vůli cizince nezávislými. V tomto případě se jedná jistě o situaci na vůli cizince nezávislou - nemoc, ale nejedná se o situaci zcela neřešitelnou.
15. Z citovaného ustanovení § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vyplývají následující podmínky nutné pro zhojení vady opožděně podané žádosti ve smyslu: 1. existence důvodů nezávislých na vůli cizince, 2. tyto důvody cizinci zabránily v podání žádosti, 3. cizinec žádost podal do tří pracovních dnů po zániku těchto důvodů a 4. nejpozději při podání žádosti tyto důvody sdělil ministerstvu a na výzvu je případně prokázal. Podmínky je přitom nutné naplnit kumulativně.
16. Je nesporné, že nemoc je situace na vůli cizince nezávislá, avšak nejedná se v tomto případě o nemoc, která by žalobce upoutala na lůžko a to po celou dobu, kdy mohl žádost o prodloužení podat a nejednalo se o situaci, že se nemohl opravdu za žádných okolností dostavit, případně zavolat svému zmocněnci či zástupci, aby žádost podal. Je zřejmé, že ambulantní léčení je prováděno na základě případného docházení na ambulanci, nejedná se tedy o případ, kdy by byla omezena možnost podání žádosti. V uvedené věci tak nebyla splněna druhá podmínka a z toho důvodu, jelikož je třeba splnění všech výše uvedených podmínek, soud dále nepřezkoumával následující skutečnosti. Nemoc, která je léčena ambulantně však nelze subsumovat pod pojem tzv. zvláštních podmínek, tak aby bylo možné prominout opožděné podání žádosti.
17. Nejvyšší správní soud ve své dosavadní judikatuře opakovaně vyslovil, že za „*důvod na vůli cizince nezávislý*“ nelze považovat takovou překážku, která podle všech **okolností případu objektivně nezabránila cizinci v podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu**, resp. žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 6 As 62/2013 - 32). Za takový

důvod na vůli cizince nezávislý shledal například nemoc, resp. dočasnou pracovní neschopnost z důvodu nemoci (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Azs 62/2014 - 31), nemoc manžela cizinky, která je fakticky závislá na svém manželovi (rozsudek odkazovaný stěžovatelkou č. j. 7 As 142/2011 - 62). Naproti tomu za takový důvod judikatura neshledala nesprávné povědomí cizince o tom, že žádost lze podat i nekompletní (rozsudek ze dne 1. 8. 2016, č. j. 1 Azs 108/2016 - 41) nebo vydání pobytového štítku s nesprávně vyznačenou dobou platnosti (rozsudek ze dne 25. 2. 2016, č. j. 9 Azs 305/2015 - 46).

18. Sám žalobce odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Azs 62/2014 - 31, které však v tomto případě nelze aplikovat a to z toho důvodu, že se ve výše uvedeném řízení jednalo o situaci, kdy žadatelka byla v pracovní neschopnosti a ve lhůtě podala žádost, akorát ji nepodala osobně, ale skrz zástupce. V projednávané věci žalobce dodal pouze potvrzení o ambulantní léčbě, žádost podal mimo zákonnou lhůtu a ještě navíc skrz zástupce. Nebyla tak splněna žádná z podmínek, které jsou uvedeny v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Uvedené rozhodnutí tak nelze v projednávané věci aplikovat. Zdejší soud zdůrazňuje, že je na žalobci, aby dodal podklady, které jednoznačně potvrdí, že za žádných okolností nemohl žádost podat z objektivních důvodů. Samotná lhůta je poměrně dost dlouhá k podání žádosti o prodloužení pobytového oprávnění a to celých 76 dnů, tedy více jak dva měsíce.
19. Nad rámec zdejší soud konstatuje, že podání žádosti je v tomto případě možné prostřednictvím zástupce, což žalobce udělal a ještě k tomu po lhůtě k tomu určené. Žalobce tak dle samotného jednání vycházejícího ze spisu, mohl učinit kroky k tomu, aby byla žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu podána včas.

Námítka nedostatečně zjištěného stavu

20. Žalobce dále tvrdí, že žalovaná dospěla k závěru na základě nedostatečných podkladů.
21. Soud zdůrazňuje, že řízení o povolení k dlouhodobému pobytu je řízením o žádosti – účastník řízení, tedy žalobce, je tak povinen správnímu orgánu tvrdit všechny skutečnosti významné pro rozhodnutí ve věci. Žalobce doložil potvrzení o jeho ambulantní léčbě, které dle jeho názoru dostatečně potvrzuje, že nebyl schopen podat žádost v zákonem stanovené lhůtě.
22. Nadto zdejší soud poznamenává, že žalobce k objasnění skutkového stavu sám další důkazy nenavrl a není povinností správního orgánu zjišťovat další důkazy v případě, kdy sám žalobce dodal podklad, kterým podporuje své tvrzení. Žalobce tak nevyvrátil v průběhu správního řízení ani před odvolacím orgánem tvrzení o tom, že by opravdu nebyl schopen ve lhůtě podat žádost. Je navíc zřejmé, že žádost o pobytové oprávnění mohl podat 90 dnů před koncem platnosti jeho dosavadního pobytového oprávnění, a je pouze a jen povinností žadatele si tyto lhůty hlídat a nelze odkazovat na nemoc, kterou je možné léčit ambulantně. Žalovaná tak hodnotila veškeré podklady a okolnosti v souladu se zákonem.
23. Soud vzhledem k výše uvedenému neshledal porušení ust. § 2 odst. 1 správního řádu, neboť napadené rozhodnutí, stejně jako jemu předcházející rozhodnutí ministerstva, bylo vydáno v souladu se zákonem. Neshledal ani porušení § 3 správního řádu, neboť o stavu věci, jak byl správními orgány zjištěn (tj. že žalobce podal žádost opožděně a z jakých důvodů), nevyvstaly žádné důvodné pochybnosti, což je doloženo shromážděnými podklady pro rozhodnutí v rámci správního spisu.

Námítka nesprávného postupu – § 37 odst. 3 správního řádu

24. Žalobce má dále za to, že správní orgány nepostupovaly v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 s.ř., když neodstranily pochybnosti ohledně zdravotního stavu žalobce. Dle ustanovení § 37 odst. 3 s.ř. je třeba, aby správní orgán vyzval k doplnění či odstranění vad v případě, že podání nemá předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami. V tomto případě podání nemá žádné vady, které by bylo nutné opravit. Zásadní problém je v důkazních materiálech, které předložil žalobce. Na straně správního orgánu nemohlo dojít k žádnému pochybení, pokud samotná žádost nesplňovala základní podmínku, tedy nebyla podána ve lhůtě. Správní orgán nebyl povinen žalobce vyzývat, jelikož pro rozhodnutí ve věci měl k dispozici veškeré zásadní podklady.

V. Shrnutí a náklady řízení

25. Krajský soud uzavírá, že žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podal žalobce opožděně, přičemž rovněž nesplnil podmínky vyplývající z § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců umožňující vadu opožděnosti žádosti zhojit. Správní orgán prvního stupně tedy postupoval správně, když řízení o žádosti zastavil. Nepochybila ani žalovaná, která toto rozhodnutí potvrdila.
26. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
27. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalované žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. února 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu